

Tracing in microservices met Spring Cloud Sleuth en Zipkin

Onderzoeksvoorstel Bachelorproef

Frederic Everaert¹, Geert Vandensteen²

Samenvatting

Microservices worden steeds populairder t.o.v. monolithische applicaties. De voordelen ervan worden vaak genoemd, maar een nadeel, dat vaak genegeerd wordt, is dat het opzetten van microservices complex kan zijn doordat requests verschillende onafhankelijke services doorkruisen. Gewone debugging tools zijn dan niet meer voldoende en een oplossing is nodig om de complexiteit te beantwoorden. Deze bachelorproef onderzoekt hoezeer tracing een oplossing is voor dit probleem. Specifiek Spring Cloud Sleuth en Zipkin worden onder de loep genomen waarbij de verschillende microservices opgezet worden met Docker. De verwachting is dat tracing een onmisbare tool is voor microservices en er hiervoor alleen maar meer en betere tools en oplossingen bedacht zullen worden in de toekomst.

Sleutelwoorden

Applicatieontwikkeling. Microservices — Tracing — Debugging

Contact: ¹ frederic.everaert.u1028@student.hogent.be; ² geert.vandensteen@synthetron.com

Inhoudsopgave

1	Introductie	1
2	State-of-the-art	1
3	Methodologie	2
4	Verwachte resultaten	2
5	Verwachte conclusies	2
	Referenties	2

1. Introductie

Monolithische architecturen ruimen steeds meer baan voor microservice architecturen of kortweg microservices. Een monolithische applicatie is gebouwd als een enkelvoudige, zelfstandige eenheid. Bij een client-server model, kan bijvoorbeeld de applicatie langs de server zijde bestaan uit een enkele applicatie die de HTTP requests behandelt, logica uitvoert en data ophaalt of bijwerkt in de database. Het grote probleem van monolithische applicaties is dat ze moeilijk te onderhouden zijn. Een kleine verandering in een bepaalde functionaliteit van de applicatie kan ervoor zorgen dat andere delen van de applicatie ook bijgewerkt moeten worden. De volledige applicatie moet opnieuw gebouwd en gedeployed worden. Als een bepaalde functionaliteit gescaled moet worden, moet de volledige applicatie gescaled worden. Microservices bieden hiervoor een oplossing, aangezien de verschillende functionaliteiten elk een op zich zelf staande service kunnen vormen.

Bij microservices schieten echter de traditionele tools voor debugging tekort. Een enkele service kan niet het volledige

beeld geven over bijvoorbeeld de prestaties van de applicatie in zijn geheel. Om dit te verhelpen, kunnen requests getraceerd worden. Een trace is de volledige reisweg van een request die spans bevat voor alle doorkruiste microservices. Een span bestaat uit tags of metadata zoals de start- en stop-tijdstippen. Deze data kan dan verzameld worden om een volledig beeld van het gedrag van de applicatie te geven.

De bedoeling van dit onderzoek is om de meerwaarde van tracing in microservices aan te tonen en ook om eventuele tekortkomingen vast te stellen. Er wordt specifiek gekeken naar tracing van requests met behulp van Spring Cloud Sleuth en Zipkin. In de praktijk gaat men niet alle requests gaan traceren om onnodige overhead te vermijden. Beslist welke requests getraceerd worden en welke niet wordt sampling genoemd. Wat kunnen bijvoorbeeld enkele interessante use cases zijn waarbij er op een intelligente manier gesampled kan worden? Ten slotte visualiseert Zipkin enkel de verschillende traces, maar niet de log berichten, deze worden dan ook nog niet verzameld. Om logs te verzamelen en visualiseren wordt gekeken naar Elasticsearch, Logstash en Kibana. Er wordt aangetoond hoe deze tools in combinatie met Zipkin helpen om de complexiteit van microservices in bedwang te houden.

2. State-of-the-art

Onderzoeken rond distributed tracing systemen zijn schaars, maar de technologieën die gebruikt worden in dit onderzoek, namelijk Spring Cloud Sleuth en Zipkin, zijn gebaseerd op Google Dapper. (Sigelman e.a., 2010) Deze technische paper

beschrijft in detail de werking van Google's distributed tracing systeem. Net zoals Dapper gebruikt Sleuth een annotatie gebaseerde methode om tracing toe te voegen aan requests. De terminologie is volledig overgenomen. Een trace bevat meerdere spans voor elke hop naar een andere service. Spans die dezelfde trace id bevatten, maken deel uit van dezelfde trace. Een groot ontwerpdoel van Dapper was om de overhead voor tracing zo laag mogelijk te houden. Sampling werd hierdoor geïntroduceerd. In een eerste productie gebruikten ze eenzelfde sampling percentage voor alle processen bij Google, gemiddeld één trace per 1024 kandidaten. Dit schema bleek heel effectief te zijn voor diensten met veel verkeer, maar bij diensten met minder verkeer gingen er zo interessante events verloren. Als oplossing werd toegelaten dat dit sampling percentage wel aan te passen was, ook al wou Google met Dapper dit soort manuele interventie vermijden. Spring Cloud Sleuth neemt dezelfde instelling over en laat ook toe om zelf sampling in te stellen.

3. Methodologie

Dit onderzoek stelt een microservices architectuur op door gebruik te maken van Spring Boot en Docker. Elke microservice is een Spring Boot applicatie die draait in zijn eigen Docker container. Met Docker Compose worden de verschillende containers opgestart. Voor de tracing wordt gebruik gemaakt van Spring Cloud Sleuth. Er wordt uitgelegd wat traces precies zijn en hoe Sleuth requests volgt doorheen de microservices. Om de data te verzamelen en te visualiseren wordt Zipkin gebruikt. Voor log aggregatie en visualisatie wordt gebruik gemaakt van Elasticsearch, Logstash en Kibana.

Er zullen performantietesten worden uitgevoerd om uit te zoeken hoezeer het systeem belast wordt door tracing toe te voegen aan requests. Een succesvolle sampling strategie zou niet voor merkbare vertraging mogen zorgen ($< 2\%$ vertraging). Eenvoudige sampling is percentueel gewijs te onderzoeken: wat is de vertraging als er $\frac{1}{1}$ tracing wordt toegevoegd, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$... Maar dit hangt dan ook af van situatie tot situatie. Voor een drukke webservice met veel requests per seconde en veel verschillende microservices zal een andere sampling strategie nodig zijn dan een eenvoudigere setup die niet veel requests per seconde ontvangt. Er worden ook complexere strategieën gedefinieerd qua sampling. In plaats van percentueel, enkel alle 500 requests tracen bijvoorbeeld. Er worden zo een aantal use cases uitgezocht en op die manier worden de gevolgen aangetoond van een goede sampling strategie op basis van situatie.

4. Verwachte resultaten

Voor de percentuele sampling wordt verwacht dat hoe hoger de sampling frequentie, hoe zwaarder het systeem belast zal worden. Bij andere situaties zal een complexere sampling

strategie voordeliger zijn in vergelijking met een percentuele sampling. Verder wordt verwacht dat de visualisatie van tracing en logging de meerwaarde van Zipkin en Kibana zou schetsen en de voor- en nadelen van tracing aangetoond worden in verschillende situaties.

5. Verwachte conclusies

De verwachte conclusie is dat tracing, indien goed toegepast, een meerwaarde is voor microservices en dit gestaafd is met uitgewerkte situaties in een opgestelde testomgeving.

Referenties

Sigelman, B. H., Barroso, L. A., Burrows, M., Stephenson, P., Plakal, M., Beaver, D., ... Shanbhag, C. (2010). *Dapper, a Large-Scale Distributed Systems Tracing Infrastructure*. Google, Inc. Verkregen van <http://research.google.com/archive/papers/dapper-2010-1.pdf>